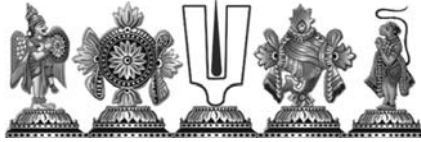

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

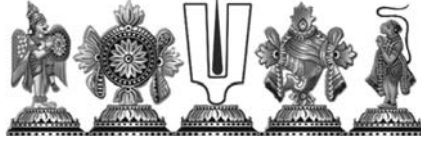
ஸ்ரீ மாத்ரு கு₃ரவே நம:

ஸ்ரீமத்₃வரவரமுநயே நம:

திருநாராயணபுரம்
ஆய்ஸ்வாமி வைப₄வம்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீ மாத்ரு குரவே நம:
ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

திருநாராயணபுரம் ஆய்ஸ்வாமி வைபவம்

தேவராஜர், தேவப்பெருமாள், ஆஸுரிரிதேவராயர், திருத்தாழ்வரைத்ராஸர், ஸ்ரீஸாநுத்ராஸர், மாத்ருகுரு, ஜநந்யாசார்யர், ஆயி, ஆய், தேவராஜமுநீந்த்ரர் என்று இப்படிப்பல திருநாமங்களைக் கொண்டு நம் தரிசனம் சிறக்க வாழ்ந்தருளிய ஆசார்யரின் வைபவத்தைச் சிறிது அநுபவிப்போம்.

இவர் கன்னடநாட்டில் காவேரி தீரத்தில் “குருவங்க” நாட்டின் யாதுவகிரிக்ஷத்ரத்தில், மேலக்கோட்டையில் ஸேனைமுதலியார் அவதரித்த நன்னாளில் திருவவதரித்தார். இவர் திருவவதரித்தது ஐப்பசிப் பூராடம்; வருஷஸம்வத் ஸரம், துலாகார்த்திக ஸுக்லபக்ஷ பஞ்சமி திதி, கி.பி. 1341 நவம்பர், சாலி வாஹநஸகம் 1263, கருகலிவருஷம் 4441. வாஸம் செய்தது மேல் கோட்டை. ஸஞ்சாரம் செய்தருளியது க்ராமாந்தரம் மற்றும் தமிழ்நாடு. கி.பி. 1446 சாலிவாஹநஸக 1368 அக்ஷயஸம்வத்ஸரம் மாகஸுத்த தஸமி, வர்த்தமாந கலிவர்ஷ 4441 பரமபதப்ராப்தி, ஜீவிதாவதி 105 வருஷம்.

இவரது திருவம்ஸத்தின் மூலபுருஷர்கள் ப₄க₃வத்₃-
ராமாநுஜருடைய விடப்பட்ட பத்நியின் க₃ர்ப₄த்தில் பிறந்த
எம்மான், பெம்மான் என்ற இரட்டைக் குழந்தைகளில்
இரண்டாம் பிள்ளையான பெம்மான் ஆஸு₁ரி பெருமாள்.
ஹாரீதகோத்ரத்தில், ஆபஸ்தம்ப ஸு₁த்ரத்தில் ஆஸு₁ரி
லக்ஷ்மணசார்யர் எனும் ஆசார்யருக்குப் புத்ரராகத்
தோன்றினார். புத்ரர் கேஸவாசார்யர். பேரமக்கள்
ஆயியாசார்யர் முதலானவர்கள்.

ஐந்ந்யாசார்யருக்கு வேத₃ம், தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ம் கற்பித்து,
பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்தது தந்தை லக்ஷ்மணசார்யர். ஈ₁டு
வ்யாக்₂யாந,ரஹஸ்யங்களுக்கு ஆசார்யர் மேல்நாடாச்சான்
பிள்ளை என்று பெயர் பெற்ற தே₃வராஜநாலுராச்சான்
பிள்ளை. ஆசார்யஹ்ருத₃யம் என்ற த்₃ராவிட₃ப்₃ரஹ்மஸு₁த்-
ரத்திற்கு ஆசார்யர் கிடாம்பிநாயனார் வரத₃வேங்கடஸு₁ரி
என்ற திருமலைஅய்யங்கார்; இவருக்குப் பெத்தார் என்று
திருநாமம். இவர் ஆசார்யஹ்ருத₃ய பரம்பரையில் இரண்டாம்
பெத்தார். முதல் பெத்தார் தெ₄ளதவஸ்த்ரஸு₃த்₄வேதி₃
இவருடைய கு₃ரு, இவர் பூர்வாஸ்ரமத்தில் பெத்தார் என்று
பெயர் பெற்றுப் பிறகு ஸந்யாஸாஸ்ரமம் பெற்றார். ஆயி
ஸ்வாமிக்கு ஸந்யாஸதீ₃க்ஷாகு₃ரு மணவாளமா முனி. இவர்
ஸந்யாஸதீ₃க்ஷாகு₃ரு இரண்டாம் பெத்தாரிடம் பயிலும்
போது ஸஹாத்₄யாயியாய் இருந்தவர் ஆதிவண்சடகோப
முநி. ஐந்ந்யாசார்யரின் தமையனரது புத்ரர் அழகிய
சிங்கராசார்யர்.

ஆயிஸ்வாமியின் ஸிஷ்யர்களில் ப்ரதாநரானவர்
பெரியஜீயர் என்று பெயர்பெற்ற மணவாளமா முனி,
மற்றும் அவருடைய பேரனார் ஜீயர்நாயனார், மற்றும் ஆயி

பரம்பரையினர், கிடாம்பி திருவம்ஸத்தவர்கள் முதலானவர்கள். மேல்கோட்டையில் கெடூல்ல இடையர்கள் அனைவரும் வம்ஸபரம்பரையின் ஸிஷ்யர்கள். கன்னட நாட்டின் பழைய மைசூர் மாவட்டங்களின் கிராமத்தில் 18 ஜாதி மக்கள் அனைவரும் இவருடைய ஸிஷ்யர்கள். “நல்லப்ப நாயன்” என்ற அதிகாரி, பல க்ராமங்களின் அறுபது குலங்களைச் சேர்ந்த சாத்தாத ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் இவருடைய வம்ஸபரம்பரையின் ஸிஷ்யர்கள்.

இவரது நித்யாராத₄நப்பெருமாள் செல்வநாரணன், லக்ஷ்மீவராஹர், மற்றும் எம்பெருமானார்.

இனி ஸம்ப்ரத₃யக்₃ரந்த₂ங்களில் இவரைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளவிடங்களைக்காண்போம்.

1. ப்₃ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே கிடாம்பி திருமலை அய்யங்கார் ஆஸ்ரயித்தார். இவருடைய ஸிஷ்யர் திருநாராயணபுரத்தாய். கிடாம்பி திருமலை அய்யங்காருக்கு ஆசார்யஹ்ருத₃யாதீ₃ அஷ்டாத₃ஸரஹஸ்யங்களும் ஸாதி₄த்தருளினவர் அழகியமணவாளநயினராசார்யர். பெரியதிருமுடியடைவு கந்தாடை நாயன் க்ருதி 70ம் பக்கம்.

2. அத்ரமேல்கோட்டை ஸாலாஸ்த₂பெரிய திருமுடி- யடைவு பாட₂: - ஆசார்யஹ்ருத₃யம் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் ஸ்ரீபாதத்திலே தோதவத்தித்தாய்மறையோரான பெற்றூரதி₄கரித்தார். அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே பெற்றூரதி₄கரித்தார். அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆயி அதி₄கரித்தார். அவர்ஸ்ரீபாதத்- திலே மணவாளமாமுனிகள்

அதிகரித்தார்.

3. ஈடு பரம்பரையின் ஆசார்யர் நம்பிள்ளை ஸிஷ்யர் ஈயுண்ணி மாதவர், ப₄ரத்₃வாஜகே₃ாத்ரம், ஆப-ஸ்தம்ப₃ஸ-ஓத்ரம். இவருக்கு புத்ரரும் ஸிஷ்யருமானவர் ஈயுண்ணிபத்மநாபப் பெருமாள். இவர் ஸிஷ்யர் நாலூர் பிள்ளை; காஸ்யபகே₃ாத்ரம், ஆபஸ்தம்ப₃ஸ-ஓத்ரம். இவர் ஸிஷ்யர் ஸ்வீக்ருதபுத்ரரான நாலூராச்சான்பிள்ளை. இவர் எச்சான் வம்ஸத்திலிருந்து ஸ்வீக்ருதர். இவர் ஸிஷ்யர்கள் திருநாராயணபுரத்தாய், இளம்பிளிசைப் பிள்ளையான திரு-வாய்மொழியாச்சான், ஸ்ரீஸைலேஸரான திரு-வாய்மொழிப்பிள்ளை, ஈயுண்ணி தேவப்பெருமாள் முன்னுனவர்கள்.

4. இவர் பெற்ற விருதுகள் - “தே₃ஸாந்தரத்தன் கண்” (கன்னட நாட்டின் கண்), “தாயார் தேர்”.

இவர் செய்தருளின வ்யாக்₂யாநங்கள் - ஸ்ரீவசந-பூ₄ஷணவ்யாக்₂யாநம், ஆசார்யஹ்ருத₃யவ்யாக்₂யாநம், திருப்பாவைவ்யாக்₂யாநம் - மூவாயிரம், ஈராயிரம், நாலாயிரங்கள், திருமலைவ்யாக்₂யாநம், பெரிய திருமொழி வ்யாக்₂யாநம், முக்தகங்களும், பாசுரங்களும், குரங்கீ₃ஸ்தோத்ரமும்.

இவர் பிராட்டியின் திருத்தேரின் அம்ஸம். இவர் மணவாளமாமுனியிடம் ஸந்யாஸ ஆஸ்ரமத்தைப் பெற்று, விராகியாகத் திருநாராயணபுரத்தில் கல்யாணிக்கு வடக்கே திருக்குலத்துச்சேரியின் அருகே திருநந்தவநம் செய்து திருநாரணனுக்குப் பாலும், பூவும் ஸமர்ப்பித்துச்சென்றார்.

இவரை திருநாரணன் “நம் ஆய்” என்றுரைத்தார்.
இவருக்கு பரமபதப்ராப்தி மேல்கோட்டை, கல்யாணி
தீர்த்தத்தின் வடக்கே ப்ருந்தாவநம்.

இவருடைய நித்ய தனியன்:-

ஆசார்ய ஹ்ருத்யஸ்யார்த்தா:

ஸகலா யேந த₃ர்ஸிதா: ।

ஸ்ரீஸாநுத்யாஸமமலம்

தே₃வராஜம் தமாஸ்ரயே ॥

- மணவாள மாமுனிகள்

இவரது அவதாரஸ்லோகம்:-

ப₄ாவாப₄ாவம் க₃தாயாம் கலியுக₃ஸரதி-

ப்ரோச்சபக்கஸ் ஸக₂ாப்தே₃

ஸாலீவாஹே வ்ருஷாப்தே₃ ஸமதி₄க₃ததுலே

வாஸரேஸேஷபக்ஷே ।

ஸுத்₃தே₄ பஞ்சம்யுபேதே யது₃கி₃ரிகமலா-

ஸ்ரீரதாம்ஸோவதாரம்

பூர்வாஷாட₄ாசு சுக்ரே யதிந்ருபதிசுலே

தே₃வராஜோஸ்மத₃ார்ய: ॥

சரமஸ்லோகம்:-

ஸங்க₄மாகே₄ கலேர்வர்ஷே

க்ஷயே மாகே₄ ஸுசௌ த₃ளே ।

த₃ஸம்யாம் ஸாநுத்யாஸார்யோ

முநிர்வைகுண்ட₂மந்வக₃ாத் ॥

வாழ்க்கை ஸாதனைகள்:- இவர் நான்கு வேதங்களையும்,
நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அர்த்தத்தோடு,

வாய்ப்பாடமாகக் கற்றிருந்தார். திருநாராயணன் கனவில் ஸுசித்தபடி மணவாளமாமுனிகளுக்கு “ஆசார்யஹ்ருத்யம்” ரஹஸ்ய உபதேஸம் பண்ணினார். இவர் ஆழ்வார்திருநகரி சென்றிருந்தபோது இவர் பரமபதித்தார் என்று நினைத்து திருநாராயணபுரத்தின் அதிகாரிகள் இவருடைய சொத்துக்களை அன்றின் நியமனத்தின்படி திருக்கோயில் ஸ்ரீபண்டாரத்திற்குச் சேர்த்துக்கொண்டனர். பிறகு ஊருக்குத்திரும்பினபோது விஷயங்கள் தெரிந்து ஹ்ருஷ்டராய், “யஸ்யாநுக்யரஹ்-மிச்ச₂ாமி தஸ்ய வித்தம் ஹராம்யஹம்” என்னும் திருமுகப்படியே பரமாத்மா ஸ்வீகரித்ததை மற்றும் திரும்பிப் பெறக்கூடாது, “யஸ்யைதே தஸ்ய தத்ய₄நம்” அன்றோ என்று தம்முடைய ஆசார்யக்ருபாலப்த₄ரான (நாலுராச்சான்பிள்ளை அநுக்யரஹித்த) ஆராத்யலக்ஷ்மீ வராஹமூர்த்தியை மட்டும் பண்டாரத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டு வைராக்யத்தோடு கோட்டையின் வெளியே புஷ்பவனத்தை நடத்திக்கொண்டு, ராத்ரியில் பாலை ஸமர்ப்பித்து, உபதேஸங்களாலும், அநுஷ்ட₂ாநங்களாலும் உத்தமோத்தமர் என்று வாழ்க்கையை நடத்தினார். முடிவில் ஸந்யாஸ ஆஸ்ரமத்தைப் பெற்றார்.

விசேஷங்கள்:- இவர் மேல்கோட்டையின் திருக்கோயிலில் ஸ்தலாசார்யபுருஷரும், த₄ர்மகர்த்தாவாயுமிருந்தார். இவர் ‘கல்யாண நாச்சியார்’ என்ற ஸ்ரீதேவியின் ரதத்தின் அம்சம் என்று ஸம்ப்ரத்யாயத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது. ‘ஆய்’ என்றால் தாய். இந்தப் பெயர் திருநாராயணன் அநுக்யரஹித்தது.

எம்பெருமானார் தம் திருக்கைகளாலே திருவாராத₄நம் ஸமர்ப்பித்த திருநாராயணப்பெருமானாக்கும்,

ராமப்ரியனும் யதிராஜஸம்பத்துமாரனுமான செல்வப் பிள்ளைக்கும் யசோதாதேவியைப் போலப்பாலமுதும், ஸ்ரீமாலாகாரர், ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர், ஆண்டாள் முதலானவர் களைப்போலப் புஷ்பமும் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு கைங்கர்யநிரதராய் ப்ரஸித்தி பெற்றவர் திருநாராயண புரத்தாய், ஜநந்யாசார்யர், மாத்ருகுரு.

இவர் தினந்தோறும் பரிஷுடன் செல்வப்பிள்ளைக்கு ரஸவிசேஷம் குறையாமல் ஸுகே₂ஷ்ணமாயும், ஏலாலவங்க₃க₄நஸாரகுங்குமபரிமளயுக்தமாயும் பாலமுது காய்ச்சி அமுதுசெய்யப்பண்ணிவந்தார். ஒருநாள் பாலமுதுகொண்டு வரச்சிறிது தாழ்க்கவே செல்வப்பிள்ளை அது பொருமல் ‘நம் ஆய் (தாய், ஜநநி) எங்கே? இன்னம் கானோமே?’ என்று அர்ச்சகமுகே₂ந வினவினபடியாலே இவருக்கு ‘ஆய்’ என்றும், ‘ஜநந்யாசார்யர்’ என்றும் திருநாமமுண்டாயிற்று. சிலநேரம் கழித்து ஸு₃த்₄த₄வள வஸ்தர₄ரி தேஜஸ்வி இந்தஸ்வாமி விளம்ப₃த்திற்கு கூமை ப்ரார்த்தி₂த்துநிற்க, திருநாரணனும் இவர்தந்த கூரீரம் ஸ்வீகரித்து ஆய் என்று அழைத்தார்.

மாமுநிகளுக்கும் இவருக்கும் உள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம் (யதீந்த்₃ரப்ரவணப்ரப₄வத்தில் பின்வருமாறு விவரிக்கப் பட்டுள்ளது)

மாமுனிகள் ஆசார்யஹ்ருத₃யத்திற்குப் பொருள் அருளிச் செய்யும்போது “ஜ்ஞாநசதுர்த்தி₂களின் மேலேயிறே ஆநந்த₃ஷஷ்டி₂களுக்கு உத₃யம்” என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தம் ஸ்வரஸமாக ஆகாமையாலே இதற்கு அர்த்த₂மருளிச்செய்வார் ஆர் என்று விசாரமுண்டாய், ஸ்வாசார்யரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்கு ஸஹா₄த₄யாயி யாய் எழுந்தருளியிருந்த திருநாராயணபுரத்தாயிபக்கலிலே

இவ்வர்த்தும் கேட்கவேணும் என்னும் பேராசையோடே ஆழ்வாருக்கு விண்ணப்பம் செய்து அவரநுமதி கொண்டு திருநாராயணபரத்துக்குப் போவோம் என்று புறப்பட்டெழுந்தருளாநிற்க, திருநாராயணனும் ஆய்ஸ்வாமியின் ஸ்வப்நத்தில் மாமுனிகளின் அவதாரரஹஸ்யத்தைக் காட்டியருள, அவன் நியமந்தத்தின்படி ஆயிஸ்வாமியும் மாமுனிகளே ஸேவிப்பதாகத் திருநகரிக்கு ஆஸந்தமாக மார்க்க₃மத்₄யே (டேங்கணீ புரே) வந்து ஸங்கதராக அவரைக்கண்டு, ‘எண்ணின் பலம் எதிரிலே வரப்பெறுவதே!’ என்று பெரிய ப்ரீதியோடே தீர்க்கப்ரணமம் பண்ணிநிற்க, ஆயியும் தாளும் தடக்கையும் கூப்பி ஸேவிக்க, இருவரும் அந்யோந்யம் வந்தநபரராய் குஸலப்ரஸ்நம் பண்ணிநிற்க, இதைக்கண்டு ஜீயர் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாரும் ‘பெரியநம்பியும் எம்பெருமானாரும் எதிர்ப்பட்டாப்போலாயிற்று’ என்று மிகவும் உகந்தருளினார்கள். அநந்தரம் குன்றமாடத் திருக்குருகூரேற எழுந்தருளி ஆயி பக்கலிலே “ஆசார்யஹ்ருத்யஸ்யார்த்த₂ஃ ஸகலா யேந த₃ர்ஸிதாஃ । ஸ்ரீஸாநுதாஸமமலம் தேவராஜம் தமாஸ்ரயே” என்று அந்த உபகாரஸ்ம்ருதிக்கு அவர்விஷயமாக ஒரு தனியன் அருளிச்செய்தருள ; ஆயி தமக்கு அதில் அந்வயமற்றபடி தோற்ற

பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனோ? பூங்கமமும்
தாதாருமகிழ்மார்பன்தானிவனோ, தாதார
வந்த நெடுமாலோ? மணவாளமாமுனிவன்
எந்தையிவர் மூவரிலும் யார்?

என்று அருளிச்செய்து, ஜீயரை அவதாரவிஸேஷமென்று ஆதரித்துக்கொண்டு ஆழ்வாரையும் அநுதிநம் ஸேவித்துக்

கொண்டு அங்கே சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ரூபஸ்வப₄ாவங்கள்:- இவர் உயரமான த்₃ருட₄மான தெளிவான சிவப்பு நிறத்தின் உடலமைப்புக் கொண்டிருந்தார். பன்னிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களும், நீளமாக, சதுரமாய் அணிந்து, துளசி, கமலமணி மாலைகளையும், ஸந்யாஸிகளுக்குத்தகுந்தவாறு நான்கு மடிப்பின் பூநூலை அணிந்து, த்₃ரித்₃ண்ட்₃த்தைப் பிடித்திருந்தார். எப்பொழுதும் தலையின் மேலே இரண்டு கைகளையும் எடுத்து அஞ்ஜலி செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

இவர் எழுதிய க்₃ரந்த்₂ங்களில் கிடைக்குமவை:-

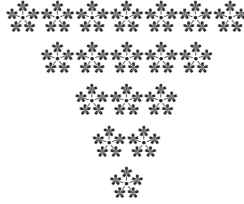
1. திருப்பாவைக்கு ஈராயிரப்படி, 2. திருப்பாவைக்கு நாலாயிரப்படி, 3. ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணவ்யாக்₂யாநம், 4. ஆசார்யஹ்ருத்₃ய வ்யாக்₂யாநம், 5. குரங்கீ₃ஸ்தோத்ரம், 6. சில தமிழ்க் கவிதைகள், 7. ஸம்க்ருதஸ்லோகங்கள், 8. ஒரு ஆசீர்வசநகூ₃த்யம்.

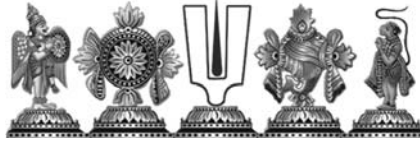
தற்பொழுது கிடைக்காதவை:- திருமாலை வ்யாக்₂யாநம், திருப்பாவை மூவாயிரப்படிவ்யாக்₂யாநம், பெரிய திருமொழிவ்யாக்₂யாநம், திருநெடுந்தாண்டக வ்யாக்₂யாநம் முதலானவை.

இவரைப்பற்றிய ப்ரமாணத்₄ரங்கள்

1, மணவாளமாமுனிகளின் ஆய்அந்தாதி, 2. மற்றொரு ஆசார்யரின் ஆய் அந்தாதி, 3. ஜீயர் நாயனரின் ஆய் ப்ரபத்தி, 4, மங்களாஸாஸநம் 5. சிலரின் விடுஸ்லோகங்கள், 6. தமிழ்ப் பாசுரங்கள், 7. பிள்ளைலோகம் ஜீயரின் யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம், 8. நாதமுநிவிஜயசம்பூ, 9. வம்ஸபரம்பரையின் ஸ்லோகங்கள், 10. ஸ்ரீஷ்ய பட்டியல் ஆதாரங்கள், 11. சில கடிதங்கள், 12, 13, 14 நாயன்,

கோயிலண்ணன், மற்றும் எறும்பியஜ்ஞநாராயணதீக்ஷிதர்
எழுதியிருக்கும் மூன்று திருமுடிஅடைவு க்ரந்தங்கள், 15.
பெரியவர்களின் சொற்கள். 16. திருமாளிகை திருமுடியடைவு

1. ஸ்ரீஜநந்யாசார்யஸ்வாமி அருளிச்செய்த குரங்கீபஞ்சகம்

ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீஸாநுத்யாஸார்ய:
ஸ்ரீஸுகிங்கரகேஸரீ ।
வேத்யாந்தத்யவயஸாரஜ்ஞ:
ஸந்நித்யத்தாம் ஸத்யா ஹ்ருதீ ॥
(அபி₄ராமவரார்யஸ்ய)

அயி! குரங்கீ தபோவநவிப்₄ரமாத்
கிமு க்யதா நு கிராதபுரீமிமாம் ।
அஹ ந பஸ்யஸி ? த்யாரய மாரய
க்யரஸ பிபேதீ ஸுகாநபி ஜல்பத: ॥
(த்யருதவிளம்பித வ்ருத்தம்)

அயி! குரங்கீ! துரங்க்யம-விக்ரமே!
த்யஜ வநம் ஜவநம் க்யமநம் குரு ।
இஹ வஸந்தி வநேசரநாயகா:
ஸுரபி₄ லோஹிதருஷிதஸாயகா: ॥
(த்யருதவிளம்பிதவ்ருத்தம்)

ஜாலைர்திஸ: ப்ரவிததா: ஸலிலம் விஷாக்தம்
க்யாதா மஹீ, ஹுதபு₄ஜா ஜ்வலிதா வநாந்தா: ।
வ்யாத₄: பத்யாந்யநுசரந்தி க்யருஹீதசாபா:
கம் தேஸமாஸ்யதி டி₃ம்ப₃வதீ குரங்கீ ॥
(வசந்ததிலகாவ்ருத்தம்)

அக்₃ரே வ்யாத₄: கரத்₄ருதத்₄நு:
 பார்ஸ்வயோர்ஜாலமாலா:
 ப்ருஷ்டே₂ வஹ்நி₃ர்த₃ஹதி விபிநம்,
 ஸந்நிதெ₄ள ஸாரமேயா:
 ஏணீ, க₃ர்ப₄ாத₃லஸக₃மநா,
 ஸாப₃கை: பாத₃லீட₄ா,
 சிந்தாக்ராந்தா க₃த₃தி ஹ்ருத₃யே
 கிம் கரோமி! க்வ யாமி! ॥
 (மந்த்₃ாக்ராந்தா வ்ருத்தம்)

ஆத₃ய மாம்ஸமகி₂லம் ஸ்தநவர்ஜமங்கே₃
 மாம் முஞ்ச வாகு₃ரிக! யாமி, குரு ப்ரஸாத₃ம்
 அத்₃யாபி க₄ாஸகப₃ளக்₃ரஹ்ணாநபி₄ஜ்ஞா:
 மந்மார்க₃வீக்ஷணபரா: ஸிஸவோ மதீ₃யா:॥
 (வசந்ததிலகாவ்ருத்தம்)

மத்₄யே ஜ்யா த்ருடிதா த₄நுஸ்ச ரப₄ஸாத்
 ப₄க்₃நம் த₃வாக்₃நே ரயாத்
 த₃க்₃த₄ம் ஜாலமகாலமேக₄ஸலிலைஸ்-
 ஸாந்தஸ்ச த₃ாவாநல: ।
 நிஷ்க்ராந்தா ப₄ஷகாஸ்ஸஹாநுசரண
 வ்யாத₄: ம்ருகீ₃ ஸ்வார்ப₄கை₃:
 ஸுதாபத்ஸரிதம் ததார க்ருபயா
 தே₃வஸ்ய லக்ஷ்மீபதே: ॥
 (ஸார்தூலவிக்ரீடி₃தவ்ருத்தம்)

கௌதஸ்குதுகஸிம்ஹாய
 கல்யாணகுணஸாலிநே ।
 ஸ்ரீமதே தே₃வராஜாய
 முநீந்த்₃ரகு₃ரவே நம: ॥
 (அபி₄ராமவரார்யஸ்ய)

அநுப₃ந்த₄:

சி₂த்வா பாஸமபாஸ்ய கூடரசநாம்,

ப₄ங்க்த்வா ப₃லாத்₃வாகு₃ராம்

பர்யந்தாக்₃நிஸிக₂ாகலாபஜடி₃லாந்-

நிஸ்ஸருத்ய தூ₃ரம் வநாத் ।

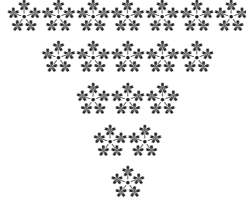
வ்யாத₄நாம் ஸரகே₃சராதிஜவே-

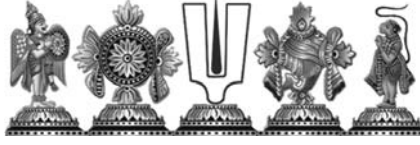
நோத்ப்லுத்ய, த₄ாவந் ம்ருக₃:

கூபாந்த: பதித: ; கரோதி விமுகே₂

கிம் வா விதெ₄ள பௌருஷம் ॥

(ஸுபாஷித ரத்ந பாண்டாகாரே தைவாக்யாநப்ரகரணே, 106 பத்யம்)

II. ஸ்ரீ ஜநந்யாசார்ய ஸ்வாமி அருளிச்செய்த
 திருப்பாவை வ்யாக்யாநம்
 ஈராயிரப்படி
 ஆய் திருவடிகளே ஸரணம்
 திருப்பாவை ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

தனியன்

ஆசிரி சிங்கமாம் ஆதிசூரு உலகுக்கே
 மாசிலா இளையாழ்வார் மண்ணுலகமாழ்ந்தன்று
 தூசரிக்கும் திருப்பாவைத் திருவருளைத்தெளிவித்துப்
 பேசிணர் பெம்மானைப் பின்போரை வாழ்த்திடவே.

தொடக்கம்

எம்பெருமானாரை ஒருரு திருப்பாவைக்கு அர்த்த₂- மருளிச்
 செய்யவேணும் என்ன - ‘திருப்பல்லாண்டுக்கு
 ஆள்கிடைக்கிலும் திருப்பாவைக்கு ஆள் கிடையாது’
 என்று அருளிச்செய்தார்.

“மோவாயெழுந்த முருடர் கேட்கைக்கு அதிகாரிகளல்லர்;
 முலையெழுந்தார் கேட்க வேணும்; அவர்- களிலும்
 எம்பெருமானைத் தாங்கள் அநுபவிக்க வேணும், என்று

இருக்கும் பரிவாணிச்சிகளான பிராட்டிமார்க்கும் கேட்க நிலமல்ல; பல சொல்லி என்? பத்து ஆழ்வார்களுடைய ஸாரபூதையான தானே சொல்லித் தானே கேட்குமித்தனை” என்று அருளிச்செய்தார்.

சாற்றுமுறை

“எங்கும் திருவருள் பெற்று” - த்₃ருஷ்டாத்₃ருஷ்டங்கள் இரண்டிலும் பிராட்டியும் தானும் ஸந்நிஹிதமாம்படி ப்ரஸாதும் பெற்று; “இன்புறுவர்” - ப₄க₃வத் ஸம்ஸ்லேஷத்தால் வந்த ஆநந்தும் பெறுவர்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே ஸரணம்.
திருப்பாவை ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்
ஆய் திருவடிகளே ஸரணம்

**III. ஸ்ரீ ஜநந்யாசார்யர் அருளிச்செய்த திருப்பாவை
வ்யாக்₂யானம்
நாலாயிரப்படி**

ஆய் திருவடிகளே ஸரணம்
நாலுராச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

தொடக்கம்

“அநாதி₃மாயயா ஸுப்தோ யத₃ா ஜீவ: ப்ரபு₃த்₄யதே” என்கிறபடியே அநாதி₃காலம் ஒரு போகியாக உறங்கினவன் இனி அநந்தகாலம் ஒருபோகியாக உணர்ந்தே இருக்கும்படி சொல்லுகிறது, உணர்ந்தது எம்பெருமானையாகையாலே உணர்த்திக்கு ப₃ாத₄கமில்லை.

ப்ரக்ருதியைச் செறியச் செறிய இருள் மிகும்; எம்பெருமா
னைச் செறியச் செறிய உணர்த்திமிகும். ஜ்ஞாநாநந்த₃
மயமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு திரோத₄நம் பிறந்தவித்தனை
யிறே பண்டு செய்தது, ஸ்வரூபஸித்தி₄யேயன்றோ
ப்ராப்யம். “பகல்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்” உறங்-
காத என்னையும் கண்டேன், அஸ்தமியாத ஆதித்யனையும்
கண்டேன், “ப₄ாஸ்கரேண ப்ரப₄ா யத₂ா”
“திருக்கண்டேன்” என்ற பின்பு “பொன்மேனி
கண்டேன்” என்றாரிறே. ப்ரப₄ையை முந்துறக் கண்டிறே
ஆதித்யனைக் காண்பது. “ஸுப்ரப₄ாதா ச மே நிஸா” என்று
அக்ரூரனுக்கும் கம்ஸஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே விடிவு
காணவொண்ணாத ராத்ரியும் விடிந்து அஸ்தமியாத
பகலாயிற்று.

சாற்றுமுறை

“இன்புறுவர்” ப₄க₃வத் ஸம்ஸ்லேஷத்தால் வந்த ஆநந்த₃ம்
பெறுவர். “நின் திருவருளும் பங்கயத்- தாள் திரு
வருளும்”, “திருமாலால் அருளப்பட்ட சடகோபன்”,
“திருமாமகளால் அருள்மாரி” - நிரு- பகத₄ர்மம் இசலி இசலி
இருவரும் பரியக்கடவர்.

ஸ்வாபதே₃ஸம்

முதற்பாட்டில் :- ப₄க₃வத் பரத்வத்தால் சொல்லிற்- ருகிறது
வேத₃ார்த்த₂ம். அதாவது அவதாரமே
ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயஸ்த₂லம் என்றும், அவதீர்ணனான
வன் அழகே ருசிஜநகம் என்றும், ருசியுடையார்
ப்ராப்யத்வரையாலே அவன் தன்னை மேல் விழுந்து

அபேக்ஷிக்கை ப்ராப்தம் என்றும் இவ்விஷயத்திலே இழிவார்க்கு ருசியுடையார் உத்₃தே₃ஸ்யர் என்றும், ப்ராப்யமாகிறது - அநுப₄வஜநிதப்ரீதிகாரிதமுமாய் யாவதாத்மப₄ாவியான கைங்கர்யம் என்றும், தத்ஸாத₄நமும் அவன் திருவடிகளே என்னலாயிற்று; ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்₃ரஹம். (மார்கழி)

இரண்டாம் பாட்டில் - இவ்விஷயத்தில் இழிவார்க்குடைய விரக்தியையும், ஸம்ப₄ாவிதஸ்வப₄ாவத்தையும் சொல்லுகிறது. (வையத்து)

மூன்றும்பாட்டில் - ப₄க₃வத்ஸமாஸ்யணப₂லமான கைங்கர்யம் ஒழியவே, “ஆயுராஸாஸ்தே” என்கிறபடியே ஐஹிகபலன்களும் ஆநுஷங்கிக- ஸித்₃த₄மாய்க் கொண்டு ஸித்₃தி₄க்கும் என்கிறது. (ஓங்கி)

நாலாம்பாட்டில் - அநந்யப்ரயோஜநனாய் ப₄க₃வத்-ஸமாஸ்யணம் பண்ணுமவனுக்கு இந்த்₃ராதி₃-தேவதைகள் நியாயராவர்கள் என்று இவ்வதி₄காரிகளுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லுகிறது. (ஆழி)

ஐந்தாம்பாட்டில் - இப்படி ப₄க₃வத்₃ப₄ஜநாநுப₄வம் பண்ணுமவனுக்கு “உத்தரபூர்வாக₄யோ: அஸ்ஸேஷ - விநாஸௌ” என்கிறபடியே ப₄க₃வத்₃ப₄வமாஹாத்மயத் தாலே ஸகலது₃ரிதங்களும் போம் என்று சொல்லுகிறது. (மாயனை)

டிப்பணி :-

மார்கழி முதல் மாயனை என்னுமளவும் நாராயணனே என்று தொடங்கி பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன் என்றும் ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் என்றும், ஊழிமுதல்வன் சார்ங்கமுதைத்த சரமழைபோல் என்றும், மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை என்றும் அடிப்பாடு சொல்லுகிறது.

இனிமேல் பத்துப்பாட்டிலும் P_4K_3 வத்₃விஷயம் அபரிச்சிந்நமாய் தனி அநு P_4 விக்கமாட்டாத சாபலத்தாலும், P_4K_3 வத்₃நு P_4 வம் பண்ணுவார்க்கு “தொண்டர் எல்லீரும் வாரீர்” என்கிறபடியே துணைத்தேட்டமாய் இருக்கும் என்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது.

(6) அதில் (புள்ளும்) முதற்பாட்டில் - P_4K_3 வத்₃க- P_4K_3 ரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அந்நயப்ரயோஜநராய் இவ்விஷயத்தில் தேஸிகரன்றிக்கே இருப்பாரை அவர்கள் பக்கல் பரிவாலே தேஸிகராக்குகை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வ P_4 ாவம் என்னு- மத்தைச் சொல்லுகிறது.

(7) (கீசு) இரண்டாம்பாட்டில் - P_4K_3 வத்₃விஷயமான அர்த்த₂ம் ஒருவனுக்கு விஸ்மருதமானால் தங்கள் பரிவால் “பே₃த₄யந்த: பரஸ்பரம்” என்கிறபடியே அறிவிக்கையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வருபம் என்கிறது.

(8) (கீழ்வானம்) மூன்றாம்பாட்டில் - P_4K_3 வத்₃நு P_4 வத்தில் ப்ரத்யாஸந்நராய் இருப்பார் தரத்தில் ஸாபேக்ஷராய் இருக்கையும், அவர்களை முன்னிட்டு ஈஸ்வரனைக் கிட்டுகையும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வருபம் என்கிறது.

(9) (தூமணி)நாலாம் பாட்டில் - “தத்தஸ்ய ஸத்ருஸம் ப₄வேத்” என்று பூர்வார்த்த₄நிஷ்ட₂ராய் இருப்பாரை ப₄க₃வத்ப்ரேமாதியத்தாலே ததே₃கபே₄க₃ராய் இருக்குமவர்கள் பே₄க₃ார்த்த₂மாக ப்ரேரிக்கை அவர்களுக்கு ஸ்வரூபம் என்கிறது.

(10) (நோற்று) ஐந்தாம் பாட்டில் - “ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்” “அஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:” என்று அவன் பக்ஷபாதத்தில் இருப்பார் திறத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நித்யஸாபேக்ஷராயிருக்கை ஸ்வரூபம் என்கிறது.

(11) (கற்று) ஆறும்பாட்டில் - ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் விச்சே₂தி₃யாது போந்த ஸந்தாநப்ரஸ₂தர் நமக்கு பூஜ்யர் என்றும் அவர்களடியாக ப₄க₃வத்ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணுகை ஸ்வரூபம் என்கிறது.

(12) (கனைத்து) ஏழாம்பாட்டில் - ப₄க₃வத்₃விஷயம் ஸஹ்யமாம்படி அவக₃ாஹித்தவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உத்₃தே₃ஸ்யராம். அவ்வளவன்றிக்கே தத்ஸம்ப₃ந்தி₄ஸம்ப₃ந்தி₄கள் உத்₃தே₃ஸ்யர் என்றிருக்கை ஸ்வரூபம் என்கிறது.

(13) (புள்ளின்) எட்டாம் பாட்டில் - ப₄க₃வத₃நு-ப₄வரூபமான ஜ்ஞாநப₄க்திகளால் பூர்ணராயிருப்பாரிடத்திலும் தத₃ர்த்த₂மாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸாபேக்ஷராயிருக்கை ஸ்வரூபம் என்கிறது.

(14) (உங்கள்) ஒன்பதாம்பாட்டில் - ப₄க₃வத்₃-விஷயத்தில் மூட்டுகையிலே அதி₄கரித்த நிர்வாஹகர்

முன்பாக P_4K_3 வத $_3$ நுப $_4$ வம் பண்ணுகை ஸ்வரூபம் என்கிறது.

(15) (எல்லே) பத்தாம் பாட்டில் - ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமாஜத $_3$ ர்ஸநம் அபி $_4$ மதமாயிருக்குமவர்களைக் கண்டால், அந்த ஸமுஹமாக அவர்களை உகக்கை ஸ்வரூபம் என்கிறது.

“நாயகன், அம்பரம்” இவை இரண்டாலும் P_4K_3 வத $_3$ விஷயத்தைக் கிட்டுவார்க்கு தத் ப்ரத்யா- ஸந்நரை புருஷகாரமாகக் கொண்டு புகருகை ஸ்வரூபம் என்கிறது.

(16) (நாயகனில்) உகந்தருளின நிலங்களில் புகுவார்க்குத் திருவாசலில் முதலிகளை அநுமதி கொண்டு புகவேணும் என்று ஸாஸ்த்ரம் ஸ்வரூபம் என்கிறது.

(17) (அம்பரம்) உகந்தருளின நிலங்களில் புகுந்தும் அங்கும் நேராக போகாதே அய்யரும், ஆச்சியும் அண்ணனும் என்ற பல அந்தரங்க ஸம்- ரக்ஷகரான முதலிகளை அவரவர் ஸந்நிதிகளிலே கிட்டி அநுமதி கொண்டு உள்ளாக்குள்ளே புகுவது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸம்ப்ரத $_3$ ாயம் ஸ்வரூபம் என்கிறது.

(18) (உந்துமதகளிற்றன்) பகவத்விஷயீகாரம் பிராட்டிஸாபேக்ஷமாய் இருக்கிறது. பிராட்டியை புருஷகாரமாக வரித்தால், அவனும் அவளும் இசலி இசலிப் பரியும் பரிவையும் சொல்லுகிறது.

(19) (குத்துவிளக்கு) அடிமை செய்யுமிடத்தில்

இருவர்க்கும், சேர்ந்த சேர்த்தியிலே அடிமை செய்வதே முறையாகிறது.

(20) (முப்பத்து) ப்ரபு₃த்₃த₄னய்த் தங்கள் கார்யம் செய்கைக்கு “ஏத்த ஏழலகம் கொண்ட” என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதரானவர்கள் நிர்மமராய்க் கொண்டு, அவன் குணகீர்த்தநம் பண்ணுகை கர்த்தவ்யம் என்கிறது.

(21) (ஏற்றகலம்) கீழ்ப்பாட்டில் தங்கள் அபி₄மாந-ஸு₁ந்யதையைச் சொல்லிற்றும், இப்பாட்டில் அநந்யார்ஹஸேஷத்வம் சொல்லுகிறது. அவனுடைய விஸேஷகடாக்ஷத்துக்குத் தங்களுடைய அநந்யார்ஹ-ஸேஷத்வம் அநுஸந்தே₄யம் என்கிறது.

(22) (அங்கண்) கர்மபரதந்த்ரராயிருந்துள்ள ப்ரயோ-ஜநாந்தரபரரில் காட்டிலும், அநந்யப்ரயோஜநராய் ஸாத₄நாந்தரநிஷ்ட₂ராய் இருக்குமவரைக் காட்டிலும், ஸித்₃த₄ஸாத₄நம்பண்ணினார் குற்றம் போகத் தன் கைம்முதலில்லாமையால், ஈஸ்வரனே ப்ரபு₃த்₃த₄னய்க் கொண்டு ஸம்வித₄நம் பண்ண வேணும் என்று அபேக்ஷிக்க அவ்வதி₄காரத்தைச் சொல்லுகிறது.

(23) (மாரி) அர்த்தி₂கள் ஆஸ்த₂நத்திலிருக்கிற ஸ்ரிய:பதிக்கு ஸ்வரூபாநுகுணமான வருத்தியை விண்ணப்பம் செய்யவேணும் என்கிறது.

(24) (அன்றிவ்வுலகம்) அர்த்தி₂களாய்ச் சென்றாலும் தந்தாமுடைய புருஷார்த்த₂த்தை விஸ்மரித்து, மங்க₃ளாஸா ஸநம் பண்ணவேண்டும் படியான விஷயவைலக்ஷண்யத் தைச் சொல்லுகிறது.

(25) (ஒருத்தி) ஸ்வரூப லாப₄த்தோபாதி து₃:க₂-

நிவ்ருத்தியும் தத₃ாஸ்ரயணத்தாலே என்கிறது.

(26) (மாலே) பே₄ாகே₃ாபகரணஸித்₃தி₄யும் அவனாலே என்கிறது.

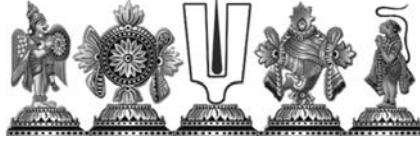
(27)(கூடாரை) “தம் ப்₃ரஹமாலங்காரேண அலங்குர்வந்தி” என்கிற படியே கைங்கர்யமே ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்த₂ம் என்று அறுதியிட்டு, ப்ரதிப₃ந்த₄கநிவ்ருத்திக்கும் உத்₃தே₃ஸ்யமான புருஷார்த்த₃ஸித்₃தி₄க்கும் அநுகு₃னாலங்காரம் அவனே பண்ணவேணும் என்கிறது.

(28) (கறவைகள்) கீழடங்க, ஒரு அதி₄காரிக்கு ஸம்ப₄விக்கும் ஸ்வப₄ாவங்களைச் சொல்லி, ஆகிஞ்சந்யத்தையும், ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு, அவனே உபாயமாகவேணும் என்று அபேக்ஷித்து, க்ஷாமணம் பண்ணிக் கொண்டு தலைக்கட்டுகிறது.

(29)(சிற்றம்சிறுகாலே) ஏவம் ஸ்வீக்ருதஸித்₃தே₄ாபாயனுக்கு தத்க்ருத ஸ்வரூபாநுரூப₂லமும் தத்₃-விரோதி₄நிவ்ருத்தியும், “யா: காஸ்சந க்ருதய:” இத்யாதி₃ப்படியே சொல்லிக் தலைக்கட்டுகிறது.

(30) (வங்கக்கடல்) உக்தமான அநுஷ்ட₂ாநம் இல்லாதவர்களுக்கு அவர்கள் பாசுரமே பேற்றைக் கொடுக்கும் என்று சொல்லி நிகழிக்கிறது.

ஆண்டாள் திருவடிகளே ஸரணம்
திருப்பாவை ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்
ஆய் திருவடிகளே ஸரணம்

IV. ஸ்ரீ ஜநந்யாசார்யர் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணவ்யாக்₂யாநம்

தொடக்கம்

சரமார்த்த₂ப்ரகாஸகமான அதுவே ப்ரமாணஸாரம் என்றும், சரமஸேஷியான ஸத்யாசார்யனே ப்ரமேயஸாரம் என்றும், தச்₃சே₂ஷ பூ₄தரே ப்ரமாத்ருஸாரபூ₄தர் என்றும், தச்₃சே₂ஷத்வமே சரமஸ்வரூபம் என்றும், தச்சரணரவிந்த₃யுக₃ளமே சரமோபாயம் என்றும், தத்கைங்கர்யமே சரமோபேயம் என்றும் அறுதியிட்டு, தந்நிஷ்ட₂ராய்ப் போரும் சரமார்த்த₂பி₄லாஷிகளான ஸ்ரீ மதுரகவிகள் தொடங்கி திருத்தமப்பனார் பிள்ளையளவாக கு₃ருபரம்பராலப்₃த₄மான சரமஸ்லோக சரமார்த்த₂ விஸேஷத்தை ஸர்வஸாரஜ்ஞரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி லோகாசார்யபிள்ளை வசநபூ₄ஷணமுகே₂ந வெளியிட்டருளுகிறார்.

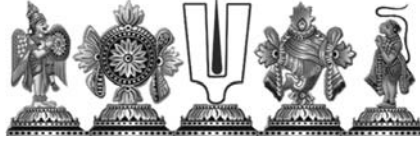
சாற்றுமுறை

ஆக, 1.புருஷகாரம், 2. தத்பூர்வோபாயம், 3. தத₃ங்க₃-விஷய-உபாயாந்தரதே₃யாஷம், 4. தத்ஸங்க₃ா-ஸஹஸித்₃தே₄பாயநிஷ்ட₂ாவைப₄வம், 5. தத்₃-தி₃நசர்யாக்ரமம், 6. தத்₃வர்த₄கஸத்யாசார்யலக்ஷணம், 7.

தத₃நுருபஸிஷ்யலக்ஷணம், 8. தத்₃- கு₃ணஸம்பத்த்ய
 ஹேதுகத்வநிருபணம், 9. தத்ஸ்வ- ரூபாநுகு₃ணப்ராப்ய
 ப்ராபகநிர்ணயம் என்கிற வசநார்த்த₂நவரத்நக₂சிதமாய்
 ஸாரஜ்ஞஸ்ரவணஹ்ருத₃யரஸஜ்ஞடபூ₄ஷணமாம்,
 வசநபூ₄ஷணத்தை லோகாசார்யர்பிள்ளை அநந்யக₃திகளுக்கு
 உஜ்ஜீவிக்கும் படி வெளியிட்டருளினார்.

ஸாரஜ்ஞஸ்ருதிஹ்ருத்தாலுத₄ார்யம் வசநபூ₄ஷணம் ।
 யதீ₃யரஸநாகார்யம் லோகாசார்யம் தமாஸ்ரயே ॥

ஸ்ரீ ஜநந்யாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்
 பிள்ளைதிருவடிகளே ஸரணம்
 லோகாசார்யபிள்ளைதிருவடிகளே ஸரணம்

ஸ்ரீ ஆயி ஜநந்யாசார்யர் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த
ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணவ்யாக்₂யாநம்

உபக்ரமம்

சரமார்த்த₂ப்ரகாஸமானதுவே ப்ரமாணஸாரம் என்றும், சரம
ஸேஷியான ஸத்யாசார்யனே ப்ரமேயஸாரம் என்றும்,
தச்சே₂ஷபூ₄தரே ப்ரமாத்ருஸாரபூ₄தர் என்றும்,
தச்சே₂ஷத்வமே சரமஸ்வரூபம் என்றும், தச்சரணரவிந்த₃
யுக₃ளமே சரமோபாயம் என்றும், தத்கைங்கர்யமே
சரமோபேயம் என்றும் அறுதியிட்டு தந்நிஷ்ட₂ராய்ப்
போரும் சரமார்த்த₂ாபி₄லாஷிகளான ஸ்ரீமதுரகவிகள்
தொடங்கிதிருத்தமப்பனூர்பிள்ளை அளவாக கு₃ருபரம்பரயா
லப்₃த₄மான சரமஸ்வலோகசரமார்த்த₂ விஸேஷத்தை
ஸர்வஸாரஜ்ஞரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி லோகாசார்யபிள்ளை
வசநபூ₄ஷணமுகே₂ந வெளியிட்டு அருளுகிறார்.

ப்ரப₃லப்ரமாணமான வேத₃த்தில் - கர்மப்ரதிபாத₃கமான
அம்ஸத்தைப்பற்ற ப்₃ரஹ்மப்ரதிபாத₃கமான அம்ஸம்
ஸாரம் என்றும், (ஸர்வவிஸேஷண- விஸிஷ்ட
ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற ஸர்வவிஸேஷ்யப்₃ரஹ்மஸ்வரூபம்
ப்ரமேயஸாரம் என்றும்,) ஸாத₄நாந்தரநிஷ்ட₂ரில்
ஸித்₃த₄ஸாத₄நிஷ்ட₂ர் ப்ரமாத்ருஸாரபூ₄தர், அவர்களைப்
பற்ற சரமோபாயநிஷ்ட₂ர் ப்ரமாத்ருஸாரபூ₄தர் என்றும்,

இப்படி ப்ரமாணப்ரமேயப்ரமாத்த்ரு ஸ்வரூபஸோத₄நம் பண்ணுகிற ஸாரஸங்க்யஹமாய் ஒன்பது ப்ரகரண- மான இப் ப்ரப₃ந்த₄த்தில் :-

1. 'வேத₃ார்த்த₂ம்' தொடங்கி 'அத்தாலே அது முற்பட்டது' அளவாக ஸாரார்த்த₂ப்ரமாணப்ரகாஸிகை- யான ப்ரப₃ந்த₄தி₄ஷ்டி₂கை.

2. 'இதிஹாஸஸ்ரேஷ்ட₂ம்' தொடங்கி 'ப்ரபத்த்யுபதே₃ஸம் பண்ணிற்றும் இவளுக்காக' அளவாக புருஷகார வைப₄வப்ரகரணம்.

3. 'ப்ரபத்திக்கு' என்று தொடங்கி 'ப்ரவ்ருத்தி சேரும்' அளவாக உபாய வைப₄வப்ரகரணம்.

4. 'ப்ராபகாந்தரம்' தொடங்கி 'ஸுக₂ரூபமாய் இருக்கும்' அளவாக, ஹேது- விஸேஷப்ரகரணம்.

5. 'இவன் அவனை' தொடங்கி 'இடைச்சியாய்ப் பெற்றுவிடுதல் செய்யும்' அளவாக ஸித்த₃த₄- ஸாத₄நதிஷ்ட₂வைப₄வப்ரகரணம்.

6. 'இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்' என்று தொடங்கி 'உபேயவிரோதி₄ களுமாய் இருக்கும்' அளவாக ப்ரபந்தி₃நசர்யாப்ரகரணம்.

7. 'தான் ஹிதோபதே₃ஸம்' தொடங்கி 'ருசியாலே வருகையாலே' அளவாக ஸத₃ாசார்யலக்ஷண- ப்ரகரணம்.

8. 'ஸிஷ்யன்' என்று தொடங்கி 'உபகாரஸம்ருதியும் நடக்கவேணும்' அளவாக ஸச்சி₂ஷ்யலக்ஷண ப்ரகரணம்.

9. 'ஸ்வதே₃ாஷாநுஸந்த₄நம்' தொடங்கி 'அப₄ய- ஹேது' அளவாக நிர்ஹேதுகப்ரகரணம்.

10. 'ஸ்வதந்த்ரனை' தொடங்கி மேல் அடங்க, சரமப்ராப்யப்ராபகப்ரகரணம்.

1. ஸித்த₃தே₄பாயத்தை விளைப்பிக்கும் புருஷகார- வேஷமும்.

2. தது₃ந்மிஷிதஸித்₃தே₄பாயவேஷமும்.
3. ததி₃தரோபாயத்யாக₃புத்₃தி₄விஸேஷமும்.
4. உபாயஸங்க₃ஸஹஸித்₃தே₄பாயநிஷ்ட₂-
ஸ்வப₄வவிஸேஷமும்.
5. தந்நிஷ்ட₂நுஷ்ட₂நநியதிவிஸேஷமும்.
6. தத்ப்ரத₃சார்யலக்ஷணவிஸேஷமும்.
7. தந்நிஷ்ட₂ஸச்சி₂ஷ்யலக்ஷணவிஸேஷமும்.
8. தத்ப₄ரவோத₃யநிர்ஹேதுகத்வநிருபணவிஸேஷமும்.
9. தத்ஸ்வரூபாநுகுணசரமப்ராப்யப்ராபகநிர்ணய-
விஸேஷமும் ஆகிற அர்த்த₂விஸேஷஸம்பந்த₄முடைய
இப்ப்ரப₃ந்த₄ம் மந்த்ரத்ரயார்த்த₂மான ஸ்வரூப-
ஸாத₄ந-புருஷார்த்த₂-விஸேஷப்ரகாஸகமாய் இருக்கும்.

இதில் ப்ரபந்நஸ்வரூபமும், தச்சரமஸ்வரூபமும் -
சொல்லுகிற சதுர்த்த₂-ஸப்தம-ப்ரகரணங்களில்
ஸ்வரூபமும், ஸாத₄ந-ததுங்க-தத்ஸ்வீகாராபேக்ஷித-
தத்ப்ரத₂மக்ருதி-நிருபகங்களான, த்₃விதீய- த்ருதீய-
ப்ரத₂ம-அஷ்டமப்ரகரணங்களில் ஸாத₄நமும், சரம-
ப்ரபந்நசரித-சரமஸேஷீ- சரமப்ராப்ய-ப்ரகாஸகங்களான
பஞ்சம-ஷஷ்ட₂-சரமப்ரகரணங்களில் புருஷார்த்த₂
விஸேஷமும் ப்ரகாஸிக்கிறதே.

ப்ரத₂ம-த்₃விதீய-ப்ரகரணங்களால் - த்₃வயத்தில் ஸமாஸ
பத₃ார்த்த₂மும்; த்ருதீயப்ரகரணத்தால் உத்தமனில்
ஸ்வீகாரபூர்வப₄வித்யாக₃நிருபணமும்; சதுர்த்த₂
ப்ரகரணத்தால் உத்தமனில் அநுஷ்ட₂நுஸ்வரூபமும்;
பஞ்சம-சரமப்ரகரணங்களால் சரம சதுர்த்த₂யர்த்த₂மும்;
ஷஷ்ட₂ப்ரகரணத்தால் சரமநாராயணபத₃ார்த்த₂மும்;
ஸப்தமப்ரகரணத்தால் சரமநாஸப்த₃ார்த்த₂மும், அஷ்டம
ப்ரகரணத்தால் ப₃ஹுவ்ரீஹி ஸித்₃த₄ஸம்பந்த₄நுருப

ரக்ஷண- நிர்ஹேதுகத்வமும் (தன் வஸ்துவைக் கொடுக்கக் கடவனல்லன்) இத்யாதி₃யாலே சரம-நமஸ் ஸப்த₃யார்த்த₂மும் ப்ரகாஸிக்கையாலே இப்ப்ரப₃ந்த₄ம் த்₃வய- சரமார்த்த₂ ப்ரகாஸமுமாய் இருக்கும்.

‘ப்ராபகாந்தரபரித்யாக₃த்துக்கும்’ இத்யாதி₃யால் ல்யப்பின் அர்த்த₂மும், ‘எல்லாம் ஆசார்யனே’ என்ற அவத₄ரணார்த்த₂மும், ‘மோக்ஷத்துக்கே ஹேது- வாய் இருக்கும்’ என்ற ணிச்சிலர்த்த₂மும், ப்ரகாஸிக்கையாலே இது ஸரண்யாபி₄மததமசரமார்த்த₂ப்ரகாஸமுமாய் இருக்கும்.

பிள்ளை ஒருநாள் வெளித்திருமுற்றத்திலே சரமார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்யாநிற்க “திருச்சானூரில் நம்பியார்” (மணல்பாக்க நிவாஸி) திருவடிகளிலே விழுந்து பேரருளாளப்பெருமாள் தமக்கு ஸ்வப்நத்திலே இரங்கின சரமார்த்த₂ஸங்க்₃ரஹத்தை விண்ணப்பம்செய்ய, தாம் அநுஸந்தி₄க்கிற அர்த்த₂மும் அதுதான் ஆனமையைக் கண்டு வித்த₄ராய் அவரையும் அங்கீகரித்துப்போந்து அருளுகிற அந்நாளிலே, பெரியபெருமானும் ஸ்வப்நத்திலே திருவாய்மலர்ந்தருளினபடியே ப்ரப₃ந்தீ₄கரித்தருளின பரமசரம ரஹஸ்யம் ஆய்த்து சரம-ப்ரபந்நஜந- ஸ்வரண-மநந-ரஸந-பே₄க்ய-பூ₄ஷணமான இந்த வசநபூ₄ஷணம்.

உபஸம்ஹாரம்

ஆக, இவ்வாசார்யாபி₄மாநம் ப்ரணவார்த்த₂மான ஸேஷத்வ ஞாநத்தை முந்துற பல்லவிப்பித்து, மத்₄யமபத₃யார்த்த₂மான உபாயாத்₄யவஸாய- ஞாநத்தை புஷ்பிப்பித்து, சரமபரமார்த்த₂மான சரம கைங்கர்ய பர்யந்தமாக ப₂லிப்பிக்கும் என்றதாயிற்று.

ஆக, ப்ரத₂மத்திலே ப்ரஸ்துதமான புருஷ-காரபூர்வக ப்ரதமோபாயம் சரமோபாயமாய் பழுக்கும் என்று ஸ்வதந்த்ரோபாய த்வித்வ விரோதம் அற தலைக்கட்டி அருளுகிறார் என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வர்.

ஆக, இப்ப்ரகரணத்தாலே 1. ஸாரவசந-நிஸ்சிதபரதந்த்ரஸேஷியைப் பற்றுமதே ஸ்வாநுரு-போபாயம் என்றும், 2. து₃ர்லப-தத் கைங்கர்யமே சரமப்ராப்யம் என்றும், 3. உப₄யோபகாரகத்வபரஸ்ப்ருஹணீயத்வ - ஸ்வருபோத்தாரகஸம்ப₃ந்த₄ - பி₄மாநித்வமுள்ள சரமஸேஷியே ப₄க₃வத்ப்ரகார-விலேஷமெல்லாம் என்று அத்₄யவஸித்திருக்கும் இவ்வதி₄காரியின் விரக்தி-ரக்திவிஷயவிலேஷம் இன்னது என்றும், 4. ப்ரமாணப்ரஸித்த₃ப்ரகார-த்₃வயவிப₄க்தமான ஸ்வதந்த்ரசரமோபாயம் ஸ்வேதராஸக்தாதி₄காரமாய், ஸ்வருபஞாநாதி பரிபாகபூரகமாய்க் கொண்டு, ப₂லபர்யந்தமாக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

சரமரஹஸ்யமான இப்ப்ரப₃ந்த₄த்தில் ப்ரத₂ம-ப்ரகரணத்தாலே புருஷகாரஸ்வருபஸ்வப₄வ-க்ருத்ய-ப₂லங்களையும், இரண்டாம் ப்ரகரணத்தாலே புருஷகாரபூர்வக ப்ரபத்த்யுபாயத்தின் அநியதி-நியதாதி₄காரிஸ்வப₄வங்களையும், மூன்றாம் ப்ரகரணத்தாலே - ப்ரபத்த்யங்க₃ - த்யாக₃ - விஷயோபாயாந்தரதே₃ஷங்களையும்; நாலாம் ப்ரகரணத்தாலே - உபாயாந்தரஸம்ஸர்காஸஹஸித்₃தே₄பாய-தத₃பேக்ஷித-விரோதி₄-கு₃ணவ்ருத்தி-விலேஷ-தத்த்காரண-கார்ய-க்ரௌர்ய-தத்ப்ரயுக்த-ததீ₃யவைப₄வ விலேஷங்களையும்; அஞ்சாம் ப்ரகரணத்தாலே ப்ரபந்நதி₃நசர்யாநுஸந்த₄ந - அநுஷ்ட₂நஸோத₄ந-

தச்சரமாநுஷ்ட₂நபூர்வக-த₃ஸா குணசதுஷ்டயஸோத₄ந
-தச்சரமகுணவிஷய நிஷித்த₄ப்ரகாரவிவரணங்களையும்,
ஆறும் ப்ரகரணத்தாலே - உக்தகுணவர்த்த₄க- ஸத₃ாசார்ய
ஸ்வரூபலக்ஷணங்களையும், ஏழாம் ப்ரகரணத்தாலே - ஸச்-
சி₂ஷ்ய-ஸ்வரூப-ஸ்வப₄ாவ-வ்ருத்திலக்ஷணங்களையும்;
எட்டாம் ப்ரகரணத்தாலே- தத்குணஸம்- பத்திஹேதுவான
ஸர்வரக்ஷக- நிர்ஹேதுககடாக்ஷநிருபணத்தையும்,
சரம்ப்ரகரணத்தாலே தத்கடாக்ஷாநு- குணஸ்வரூபாநுரூப
சரமோபாயோபேய நிர்ணயவிஸேஷங்களையும்
அருளிச்செய்தார்.

ஆக, 1. புருஷகாரம், 2. தத்பூர்வோபாயம், 3. ததங்குவிஷய
- உபாயாந்தரதே₃ாஷம், 4. தத்- ஸங்கு₃ாஸஹ
ஸித்₃தே₄ாபாயநிஷ்ட₂வைப₄வம், 5.தத்கு₃நசர்யாக்ரமம், 6.
தத்வர்த்த₄கஸத₃ாசார்யலக்ஷணம், 7. ததநுரூபஸிஷ்ய
லக்ஷணம், 8.தத்குண- ஸம்பத்தயஹேதுகத்வ நிருபணம், 9.
தத்ஸ்வரூபாநுகுண-ப்ராப்ய-ப்ராபகநிர்ணயம் என்கிற
வசநார்த்த₂நவரத்நக₂சிதமாய் ஸாரஜ்ஞ- ஸ்ரவண-
ஹ்ருத₃ய-ரஸஜ்ஞ-பூஷணமாம் வசநபூ₄ஷணத்தை
லோகாசார்யர் பிள்ளை அநந்யக₃திகளுக்கு உஜ்ஜீ-
விக்கும்படி வெளியிட்டருளினார்.

ஸாரஜ்ஞஸ்ருதிஹ்ருத்தாலுத₄ார்யம்

வசநபூ₄ஷணம் ।

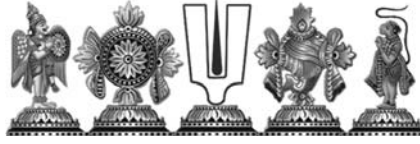
யதீயரஸநாகார்யம்

லோகாசார்யம் தமாஸ்ரயே ॥

ஐநந்யாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்

பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

லோகாசார்யபிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

V. ஸ்ரீ ஜநந்யாசார்ய ஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஆசார்ஹ்ருத்யவ்யாக்யாநம்

தொடக்கம் - ஸங்க்யாஹம்

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன் “அசித்யுவிஸே- ஷிதாந்
ப்ரளய ஸீமநி” என்கிறபடியே கிடக்கிற சேதநவர்கூத்தை,
இவற்றின் பக்கல் தனக்கு உண்டான ஸ்வாப₄ாவிக
ஸம்புந்த₄ஹேதுவாக ‘ததைகூஷத’ என்கிறபடியே
பார்த்தருளி ‘மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ துத்யாதி’
என்கிறபடியே வேத₃ப்ரத₃ாநத்தைப் பண்ணித்
தன்னுடைய நிர்ஹேதுகப்ரஸாத₃த்தாலே எங்கும் பார்த்து,
இலக்குக் காணாதிருக்கிறவளவிலே, அந்தப் பார்வைதானே
ஆழ்வார் மேலே நிர்ஹேதுகமாகப் பட, அதுதானே
ஸர்வலக்ஷணோபேதமான ப்ரபுந்த₄மாய்த் தலைக்கட்டித்து.

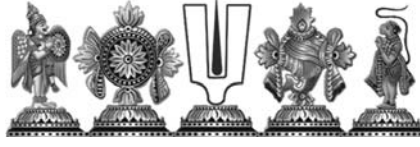
இதிலர்த்த₂விஸேஷங்களையும், இவற்றில் இவ்-
வாழ்வாருக்குத் திருவுள்ளக்கருத்து இன்னபடிப் பட்டிருக்கு
மென்று, இவ்வாசார்ய ருசிபரிக்₃ருஹிதமானவர்த்த₂மே
எல்லார்க்கும் தஞ்சமென்னுமிடத்தையும், இவர்
தம்முடைய பரமக்ருபையாலே ஆசார்ய பரம்பராப்ராப்த
மான அர்த்த₂விஸேஷங்களை இவ்வாசார்யஹ்ருத்ய
ப்ரபுந்த₄முகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

சாற்றுமுறை - ஸங்க்யரஹம்

ப்ரப₃ந்தை₄கார்த்த₂யம் - அநிஷ்டமான அஜ்ஞாந-
 நிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டமான மோக்ஷத்தை ப்ராபிக்கை
 என்று ஓர்த்த₂ம் தாத்பர்யார்த்த₂ம் என்கிறார்.
 ஸாஸ்த்ரப்ரத₃ாநம் பண்ணி, தந்முகே₂ந தத்வ-
 ஜ்ஞாநப்ரத₃ான ப₄க₃வான் மோக்ஷப்ரத₃ன்
 என்னுமிடத்தையும் அருளிச் செய்தருளினார்.

ரம்யஜாமாதரம் வந்தே₃
 ரமணீயகு₃னோத₃யம் ।
 ஸட₃ாரிஸூக்திஹ்ருத₃ய-
 ப்ரகாஸ(ப்ரத₃ாய)கமஹர்நிஸம் ॥

ஜநந்யாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்

VI. ஸ்ரீ ஜநந்யாசார்யர் அருளிச்செய்த பாசுரங்கள் - ஸ்லோகங்கள்

மணவாள மாமுனிகள் விஷயம்

பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனே! பூங்கமழும்
தாதாரும் மகிழ் மார்பன் தானிவனே!
தூதார வந்த நெடுமாலோ! மணவாள மாமுனி
எந்தை இவர் மூவரிலும் யார் ?

யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரபுராவம்

எம்பெருமானார் விஷயம்

ஆசூரிசிங்கமாம் ஆதிசூரு உலகுக்கே
மாசிலா இனையாழ்வார் மண்ணுலகமாழ்ந்தன்று
தூசெரிக்கும் திருப்பாவை திருவருளைத்
தெளிவித்து(வுற்று)ப்
பேசிஞர் பெம்மானைப் பின்போரைவாழ்த்திடவே.
திருப்பாவை மூவாயிரப்படி ஆரம்பம் தாளபத்திரம்

ஆசார்யஹ்ருத்யபரம்பரா தனியன்

மாதவத்தோன் மாறன் மனம் கூறும் மணவாளன்
தோதவத்தித் தூய் மறையோரான பெற்றார் -
நீதியினால்
ஆங்கவர்கள் தாள்சேர் பெற்றார் ஆயிமணவாளமுனி
பூங்கமலத்தாள்கள் நெஞ்சே போற்று.

இரண்டாம் பெத்தார் விஷயம்

ஆசார்யஹ்ருத₃யாக்₂யேந
 ப்ரப₃ந்தே₄ந நிருபிதம் ।
 ஜநகம் ஸம்ஸ்ரயே தெ₄ளத-
 வஸ்த்ரவிப்ரபத₃ாஸ்ரயம் ॥

முதல் பெத்தார் விஷயம்

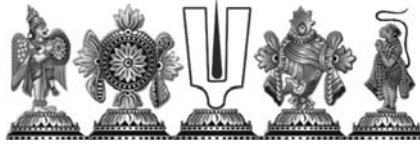
ஸ்ரீ ரங்க₃வாஸிநம் தெ₄ளத-
 வஸ்த்ரவிப்ரருலோத்₃ப₄வம் ।
 ஸிஷ்யம் ஸௌம்யவரேஸஸ்ய
 ஜநகாஹ்வமஹம் ப₄ஜே ॥

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் விஷயம்

ரம்ய ஜாமாதரம் வந்தே₃
 ரமணீயகு₃ணோத₃யம் ।
 ஸட₂ாரிஸுக்திஹ்ருத₃ய-
 (ப்ரகாஸக)ப்ரத₃ாயகமஹர்நிஸம் ॥

ஹாரீத லக்ஷ்மணாசார்யர் விஷயம் (தகப்பனார்)

ஹாரீத வம்ஸாம்புதி₄ பூர்ணசந்த்₃ரம்
 ஸ்ரீகேஸவாசார்ய கு₃ரோஸ்தநாஜம் ।
 ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸார்ய பத₃ாப்₃ஜ ப்₄ருங்க₃ம்
 ராமாநுஜாசார்ய கு₃ரும் ப₄ஜாமி ॥
 ஸமாஸ்ரயண பரம்பரா தனியன்

1. மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த ஆய் அந்தாதி

ஆய் திருவடிகளே ஸரணம்

தனியன்

மாதவத்தோன் மாறன் மனம் கூறும் மணவாளன்
தோதவத்தத்தாய் மறையோரான பெற்றார்,
ஆங்கவர் தாள்சேர பெற்றார் ஆயி மணவாளமுனி
பூங்குமலர்த்தாள்கள் நெஞ்சே போற்று||

மாதவத்தோன் மாறன் மறை கூறும் மணவாளன்
தோதவத்தைத்துய்ய மறையோரான பெற்றார்கள்
நீதியனாராங்கவர்கள் தாள்சீர் பெற்றார், ஆயி, அவர்
போதம் பூங்கமலமலர்த்தாள்கள் நெஞ்சே போற்றிரு ||1||

திருமகளாரருள் நாலூர் வரமுனிசேர் தமக்குக்
கரு மருள்கள் மாற்றும் இராமாநுசன்

குலந்தோர்வந்து

நறுமலர் சோலை யதுகிரிநாரணன் மாமுடிக்கே
தருமலராய் திருத்தாழ்வரைதாதன் சரண் நமக்கே ||2||

சரணுகதியைத் தம் தாளடைந்தார்கள் தமக்கருளி,
மரணுகதிகளை மாற்றியேற்றும் நன்மறைத்தமிழ்

பொருளறகாட்டிய

திருத்தாழ்வரைத்தாதன் முதுமலர்த்தாள்
அரணமாவே நினைவார்தாம் நம்மை ஆள்வுவரே ||3||

ஆளும் பணியும் யதுகிரிநாரணனார்க்கன்புடனே
நாளும் பணிந்திசை நாலூர் மாமுனி ஞானப்பிரான்
தாளும் தனையும் நினைவார் விதிகள் தரும் பிறவி
ஆளும் பணிசெய்யவாய்ப்பெருத்தானே வாழ்த்து
நஞ்சே ||4||

நெஞ்சே! நினையென்றும் யாம் மறப்போம் முன்
நீணிலத்தில்
அஞ்சி, அருள் பொருளாயி எம்கோயிவனுக்கு
நெஞ்சே! நினையிவன் நாவியவாண்நல்பொருளை
நெஞ்சே! எப்பொழுதும்இவன் பொற்றுளை
வணங்கினமே || 5 ||

வணங்கியவன் பாதம் வல்வினை மாற்றி
மனத்தில் மாமலர்மகள்தாள்
அணங்கியவாக அருள்
பொருளாயிரம் அறிந்ததனக்கால்
மணம்கமழ் சோலை
யதுகிரிநாரணன்தன் மாமுடிக்கே
வணங்கிய சந்நியம்பார்
நமக்கோர் இடரில்லையே ||6||

இடரொன்றுமிந்தப் பெருவருள்
நீயே தருமதாலில்லை
குடலொன்றுமில்லையென்று பைந்தமிழ்ப்
பொருளைத் துதித்துரைத்தான்
படரன்னம் பூம்பொழில் நாலூர்வன்
தேவனடியவர் தேவர்தாம்
படரொன்னித்தீவினை மாற்றியவாய்
பரனென்றும் நமக்கே ||7||

நமக்கினியார் அறிந்த நானிலத்தொப்பொருவர்
நல்ல நெஞ்சே!
சுமைகழிவார்தக்கார் மேகவண்ணன்
கருணையினால்
எமக்கொரு வார்த்தி இடர்தீர்த்த
மாதவனை அங்கேத்தாதார்
நமக்கிலும் சுமையாவரென்ன
நம் ஆயை ஏற்றினுமே ||8||

ஏத்தாதவைகுந்தம் ஏதினி
நமக்கென்று நெஞ்சே! தகும்
மைத்தாவியபுள்மேல்
நாலூர்வண் தன்னடியவர்க்குக்
கைத்தாம்பொழும் பெரியோர்
எம்மையாளும் நிலையில்
சேத்தாமரைசேர் யதுகிரியில்
எப்பொழுதும் வைகருத்தே ||9||

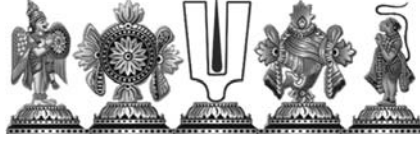
கருதிய காரியம் யாவும் கைகூடும் கலியகல
வருதியில் நீங்கும் மனமாசறும் மனப்புமுண்டாம்
பருதியினோடுன்தன் இந்தபதம் பெறலாம் என்று
ஒருதுணையாய் உத்துறைத்தவர் நம் ஆய்
நம்மையொன்றி ||10||

ஒன்றியே நாளும் யதிராசர் தூமலர்திருத்தாள்
மன்றிய திருத்தாழ்வரைதாதன் பதுமமலர்த்தாள்
பன்னிய வாய் புகழ் தேவராசன் புதுமலர்த்தாள்
சென்னியில் பார்க்கும் திருவாய்வருளும்
திருமகளே ||11||

மருத்தாள் தவமணிசூழ் மாயன் நிதிவட்டன்தான்
 திருத்தாழ்வரைதாதன் அம்தேவன் மனத்தமிழ்நூல்
 உரைத்தானேவி என்தமக்கினிதந்தருளும் நாள்நாள்
 திருநாளே ஒருநாளும் நான் மறப்பனே
 செஞ்சொல் ||12||

செஞ்சொல் மருதாதன் திருத்தாழ்வரைதாதன்
 அஞ்சல் நின்ற கவியும் மருள் மோகமும்
 நெஞ்சமே பாகான சொல்லால் வதித்துத்
 திருத்தாளும்
 அஞ்சாதே என்னுள்ளம் புகுந்தவன் மாதவன்
 ||13||

ஆய் திருவடிகளே ஸரணம்
 பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

2. ஆய் அந்தாதி பன்னிரண்டு

ஆய் திருவடிகளே ஸரணம்

ஆசூரியிலவதரித்த இராமாநுசர்க்-
கிருவர் தாமாய்
கூசாத நிலையொன்னில் தாய்
வயிற்றில் பிரிந்தவராய்
மாசாத கூரேசர் குருவருடன்
சேர்த்து வைக்க
ஆசூரிப்பெருமாள்தாம்
ஒருவராம் இராமாநுசர்க்கே ||1||

இராமாநுசர்க்கே ஸரணம் எழுபத்து
நால்வர் தன்னுள்
இராப்பகலென்னுதே தன்
குருவைச் சிந்தித்தேத்தி
இராகமனைத்தையும் தொலைத்து
விட்டுப்பெருமாளென்னும்
இராகவனோடெம்பெருமாள்
எதுகிரியைச் சென்றூர்தாமே ||2||

தாமே வந்துய்யும் வகையைக்
கோலவராகர் கனவில் சொல்லத்
தாமமவரருகில் கொண்டு

ஆதரித்தார் ஆராதித்துச்
 சேமநிதி நால்வேதம்
 தமிழ்வேதம் சிரீபாச்சியம்
 சாமாய் என்னருளிணர்தாம்
 சீடர்க்கும் சிறுவர்க்குமே ||3||

சிறுவரில் குலங்கள் தோறும்
 பலபலசந்ததிகளும்
 குருமுகமாய்க் கற்றுரைத்துப்
 பலசாதி உத்தரித்து
 பெருநகரப்பள்ளிகளில்
 புகழ் கொண்டு பணி செய்தும்
 நரகமிலா மனிதர்கள்
 இராமாநுசர்க்கே ஆனாரே ||4||

ஆனார் அவர்களிலும்
 ஆசிரித்தேவராயர்
 வானார் தந்தளித்ததேரென்னும் புகழ்பெற்றுக்
 கோனார் தாழ்வரையின் தாசரென்னும்
 பேருடன்தான்
 கானார் கோவலரும்
 உய்யும்படி பண்ணினாரே ||5||

பண்ணினார் தம்மின்
 ஆசாரியர் சொல்லக்கேட்டு
 எண்ணிலாக் குணமாறன்
 இதயத்தின் உறையொன்றே
 அண்ணலே என்றேற்ற
 எதுகிரீசன் அவன்தன்னை
 அண்ணே என்மகனே என்ற ஆய்ச்சியாய்
 ஆட்டினாரே ||6||

ஆட்டினார் ஆய்ச்சியாய்த் தம்
செல்வனையே சூழ்ந்திருந்து
காட்டினார் மாமுனிக்கு
ஞானநூல் தத்துவத்தை
சூட்டினார் நாரணர்க்குத்
திருமாலை பூந்துழாயாம்
நாட்டினார் உலகத்தில்
வீடுமின் தத்துவத்தை ||7||

தத்துவத்தை இராமாநுசர்
தாம் மாமுனி இப்போதென்று
கற்றுவைத்துமூலகில்
தாம் அவர்குருவாயிருந்தாலும்
மற்றும் தாம் அவரிடத்தில்
முனியாய் விட்டவர்படியே
முத்திநிலம் கல்யாணி
என்றருகில் வாழ்ந்திருந்தார் ||8||

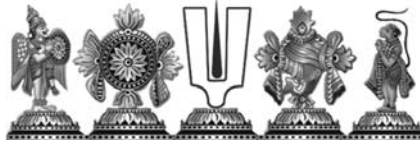
இருந்தார் விராகியாய்
கோலவராகரொருவர் நிற்க
மறந்தார் தான்தனதென்ப-
தெல்லாம் தேசிகராய்
பிறந்தார்கட்கெல்லாம்
பெரும்பதம் பெருவீடென்று
நறுந்தார்துழாயிட்டு பரமபதம்
சென்றூர்தாமே ||9||

தாம்தம்மைத்திருத்துவதும்
 தமர்தன்னைத்திருத்துவதும்
 ஆன்தமிழ் மறையுரைத்த
 ஆசாரியனும் எம்பெருமான்
 நாம்தரையில் கானகத்தில்
 மான்போல வாழ்ந்திருந்தால்
 தான்தமரைக் காத்திடுவான்
 அவனே என்றுரைத்தார் ஓதி ||10||

ஓதிய வேதங்களும்
 அங்கமுடன் நூல்களும் தாம்
 சாதுசனம் கொண்டுரைக்கும்
 ஆர்வசநபூடணமாய்க்
 கோதுகலமுடையார்க்குப்
 பாதைவழியொன்றே என்று
 நீதிமதியிட்டுரைத்தார் அருளாளரிவரே ஆதி ||11||

ஆதியிலப்பாவினருளாலே வைதிகராய்
 பாதியில் கிடாம்பிபெற்றுரைப்பற்றி நின்று
 ஓதி தாம் பிள்ளையிடம் ஓதுவித்து மாமுனிக்கு
 ஆதிசேடனவரே என்று பின்சென்றார் ஆசூரியாய்
 ||12||

அழகிய சிங்கரார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்

3. ஸ்ரீஸாநுதாஸ விஜய பத்யம்

ஜீயாத் தச்ச யதீந்த்₃ரமஸ்தகலஸத்-
பாத்₃த்₃வயம் ஸ்ரீஹரே:
ஜீயாத் வேத்₃மஹீத்₄ரோஜ்வலமணி:
ஸ்ரீஸ்தஸ்ய ப₄ர்யாதி₄பா ।
ஜீயாத் யாத்₃வகோத்ரராட்₃யதிபதே:
ஸுநுர்யதீநாம் பதி:
ஜீயாத் தே₃ஸிகஸந்ததிர்மம கு₃ருர்-
மாதா ச காருண்யப₄ாக் ॥

அழகிய சிங்கரார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்

**ஜீயர்நாயனார் அருளிய
ஸ்ரீ ஸாநுத்யாஸக்யரு ப்ரபத்தி:**

ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீஸாநுத்யாஸார்ய: ஸ்ரீஸகிங்கர கேஸரீ ।
வேத்யாந்தத்யவயஸாரஜ்ஞ: ஸந்தித்தாம் ஸத்யா ஹ்ருதி ॥

ராமாநுஜார்யபதபங்கஜராஜஹம்ஸ!
ராமாநுஜார்யமதகார்த்திகபூர்ணசந்த்ர ।
ராமாநுஜார்யதநயாஸ்ரிததத்பத்யாப்ஜ-
ஸ்ரீஸ்ஸாநுத்யாஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥1॥

ஸ்ரீதேவராஜ குருவர்யமுக₂ாரவிந்த₃ -
நிஸ்ஸ்யந்த₃மாநஸகலார்த்த₂மரந்தசோஷ்ய ।
வாதப்ரமாணஜலத₃க்த₄விப₄ாக₃ஸீல
ஸ்ரீஸாநுத்யாஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥2॥

ஸ்ரீதேவராஜ குருவர்யத₃யைகலப்த₄ -
பூத்யாரமுர்த்தி பரிசாரரதாந்தராத்மந் ।
மாராந்தயஸுக்திவிவ்ருதிப்ரதிபாதிநஸ்தே
ஸ்ரீஸாநுத்யாஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥3॥

யோ மாத்ருஸப்த₃மநுவ்ருத்தமவாப நாம
ஸ்ரீஸாத் தத: ப்ரதிதி₃நம் பயஸோர்ப்பணேந ।
புஷ்பப்ரஸாத₃நக்ருதேஸ்ஸிதரோசிஷஸ்தே
ஸ்ரீஸாநுத்யாஸ சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ॥4॥

வாக்₃பூ₄ஷ்ணூர்யஹ்ருத₃யாக்₂யரஹஸ்யயுக்₃ம-
ப₄ாவப்ரகாஸிதப₂ணீஸ்வரப₄ாஷ்யகார ।
ஸ்ரீயாத₃வாசலஸிக்₂ாக்₃ரக்ருதாதி₄வாஸ
ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥5॥

பத்₃மாக்ஷமால்யதுளஸீமணித₃ாமயஜ்ஞ-
ஸ-ஒத்ராபி₄ஜாத ஹ்ருத₃யஸ்த₂லஸம்யமீஸ ।
ஆபாத₃பத்₃மபரிலம்பி₃பிஸங்கவாச:
ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥6॥

த₃ண்ட த்ரயோஜ்வல பவித்ர சதுர்தத₃ண்ட₃
பூ₄தம் த்ருதீயபத₃மத்₄யமஸப்தஜுஷ்டம் ।
மந்த்ராதி₄ராஜமிஹ ஹஸ்தவஸம் த₃த₄ாந
ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥7॥

ய: ப்ரத்யஹம் குடஜ சம்பக குந்தஜாதி₃
மல்லீ முகை₂ர்மருவகேந ச ஸாதுபதாம் ।
மாலாமத₃ாத் யது₃கிரீஸிதுரீத்ருஸஸ்தே
ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥8॥

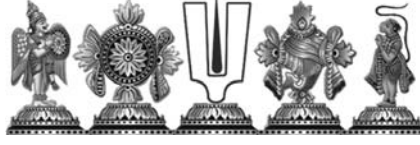
ஆசார்யமாநஸ ரஹஸ்ய ஸமக்₃ர ப₄ாவம்
யோ ராத்₃த₄வாந் வரவராய மமேஸ்வராய ।
தஸ்ய ப்ரமாத₃ரஹிதப்ரமிதேஸ்தவாத்₃ய
ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥9॥

ஹாரித்₃ரசூர்ணஸஹிதைர்ப்₃ருஹதா₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ரை:
பூ₄ரி ப்ரஸாதி₃தப₄ஜாக்₃ர க₃ளோதராட்₄ய ।
ஹாரீத வம்ஸ விலஸத் விமலோச்சதார
ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே 10॥

இத்த₂ம் யதீந்த்₃ர குல யாத₃வஸைலநிஷ்ட₂
 ஸீதே₃வராஜவரமாத்ருகுருத்தமஸ்ய ।
 ஸௌம்யோபயந்த்ரு முநிபௌத்ர முநிர்வ்யத₃த்த
 நித்யப்ரபத்திநுதிமாத்மகு₃ணபி₄வ்ருத்₃த்₄யை॥11॥

கௌதுஸ்குதுகஸிம்ஹாய கல்யாணகு₃ணஸாலினே ।
 ஸீமதே தே₃வராஜார்ய முநீந்த்₃ர கு₃ரவே நம: ॥

ஜீயர் நாயனார் திருவடிகளே ஸரணம்

5. ஜீயர்நாயனார் அருளிய ஸ்ரீஸாநுத்யாஸமுநி மங்குளம்

ஹாரீத வம்ஸவாராஸி-

ராகாஸஸிமரீசயே ।

தே₃வராஜாபி₄த₄யாஸ்து

தே₃ஸிகேந்த்₃ராய மங்கு₃ளம்

॥1॥

ஸ்ருதிஶுமாத₄ரோத்துங்க₃ஸ்ருங்கே₃

ஸங்க₃தவாடிகே ।

பூர்வாஷாட₄ாவதீர்னய

துலாமாஸ்யஸ்து மங்களம்

॥2॥

ராமாநுஜகு₃ரோர்வம்ஸ-

ராஜீவஸுமஸம்பதே ।

க₂ண்ட₃த்₃வயாநுஸந்த₄ாந-

ஸ்பு₂ரதே₃ாஷ்ட₂ாய மங்கு₃ளம்

॥3॥

தே₃வராஜத₃யாலப்த₄-

த₃ர்ஸநார்த்த₂ாம்ருதாப₃யே ।

அஷ்டாஶுரஸத்யாஸக்த-

சேதஸ்தேஸ்து ஸுமங்கு₃ளம்

॥4॥

தே₃வராஜார்யகரு₃னாலப்₃த₄ -

பூ₄த₃ாரமுர்த்தயே ।

தத₃ங்க₃ரிவரிவஸ்யைக-

மாநஸாயாஸ்து மங்க₃ளம்

||5||

யோர்ப்பயித்வா யாத₃வாத்ரி-

ராஜே நித்யம் பயஸ்தத: ।

ப்ரீதாந்மாத்ருபத₃ம் ப்ராப

தத்கு₃லேஸாய மங்க₃ளம்

||6||

ஹாரீத்₃ரகேஷாத₃மத்₄யாங்கை₃:

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரைஸ்சிதைர்ம்ருத₃ா

பத்₃மாஷதுளஸீஸ்க்₃ப்₄யாம்

துந்நக₃ாத்ராய மங்க₃ளம்

||7||

மல்லீமருவகாத்₃யையர்ய:

க்₃ரதி₂தாம் குஸுமைஸ்ஸ்ரஜம் ।

ப்ரார்ப்பயத் யாத₃வேஸாய

தஸ்மை தே நித்யமங்க₃ளம்

||8||

ஆசார்யஹ்ருத₃யஸ்யார்த்த₂:

மநோஜ்ஞவரயோகி₃நே ।

த₃ர்ஸிதா: குருகாபுர்யாம்

யேநாஸ்மை நித்யமங்க₃ளம்

||9||

ஸ்வப்நோபதி₃ஷ்டமார்கே₃ண

டேங்க₃ணீபுரமந்தி₃ரே ।

தத்ராக₃தேந யுக்தாய

மங்க₃ளம் வரயோகி₃நா

||10||

ஆசார்யத்வம் ச ஸிஷ்யத்வம்

ஸேஷராமாநுஜாம்ஸுத: ।

யுக்தே வரமுநௌ ப்ராப்தோ

யஸ்தஸ்த்மை நித்யமங்களம்

॥11॥

தண்டோபவிதகாஷாய-

ஸிக₂ாகரகத₄ாரினே ।

ஸ்ரீஸாநுத்யாஸமுநயே

பை₄க்ஷபே₄ஜ்யாய மங்குளம்

॥12॥

ஸ்ரீஸ-தே₃வீ-ரத₂ாம்ஸாய

ஸிக₂ாக்₃ராஞ்ஜலித₄ாரினே ।

ஸ்ரீஸாநுத்யாஸமுநயே

நித்யஸ்ரீ: நித்ய மங்குளம்

॥13॥

ஜீயர் நாயனார் திருவடிகளே ஸரணம்

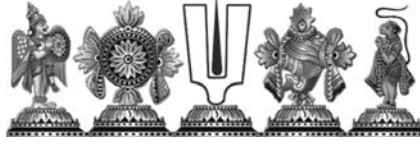

6. மங்க₃ளாநுப₃ந்த₄:

ரிக்பூர்ண ஸாமசூடா மம ஹ்ருதி₃
 யஜுரஸ்த்யஞ்சிதோத₂ர்வநாமா
 வேதுஸ்சாஸ்தே ஸமக்₃ரோ
 விஸத₃குணபத₃த்₃ராவிடப்ராக் ப்ரப₃ந்த₄ா: ।
 ஸந்தீதி ஸ்ரீரத₂ாம்ஸோ லகுட₃ஜல-
 பவித்ரோந்நதோ வேதுஸைலே
 ஜீயாத₃ாசந்த்₃ரதாரம் ஜிதகுமதிமதஸ்-
 ஸாநுத₃ாலோ யதீந்த்₃ர: ॥

ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸ விஷயே ப்ரபத்திமநுதிஷ்ட₂த: ।
 மங்க₃ளாஸாஸநம் சைவ ஸுமதிஸ்தத்க்ருபா ப₄வேத் ॥
 ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸவிஷயாம் பட்₂ந்தி ய இமாம்
 ப்ரபத்திமேஷாம் ஸ்யாத் ।
 ஸுமதிஸ்ச மங்க₃ளாஸாஸநம்
 அநுஸந்த₄ாய ஸத்க்ருபா ச ப₄வேத் ॥

இதி மங்க₃ளாஸாஸநம் ஸம்பூர்ணம்
 அழகிய சிங்கராசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்

7. முக்தகம் ஸ்லோக - பாசுரங்கள்.

மாதவத்தோர் வாழ்த்தும் முடும்பை மணவாளன்
தோதவத்தித் தூய்மறையோரான பெத்தார்
தீதவத்த ஆசார்யஹ்ருதயம் பெத்தார் நம் ஆயி
தேசாந்தரத்தன் கண் நெஞ்சே! காண்.
(மணவாள மாமுநிகள் செய்த யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரபாவம்)

திருத்தாழ்வரைதாசன் தேவன் தான் வாழி
மருத்தார்த்து இடைபெத்தார்கள் வாழி, -கருத்தாவம் தீர்த்த
மணவாளன் வாழி வாழி அவன் கோத்ததமிழ் மாறன்
குறிப்பு.
(சென்னை கவர்ண்மென்ட் ஓரியண்டல் லைப்ரரி - டி.660, மற்றும்
763 மற்றும் டி 9651)

அபி₄ராமவராசார்யப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரயோ: ।
ஸிஷ்யமாத்ரேயஸ்ரீவாஸம் ஸநுத்யாஸம் கு₃ரும் ப₄ஜே॥
க₃ச்ச₂ந் பரம்பத₃ம் உவாச வசாம்ஸி யாநி
ராமாநுஜார்ய இஹ தேஷா நிகும்ய (சதுர்த்த₂) சித்தாம் ।
ஸ்ரீ யாத்யவாத்யரிவஸதீம் ஸததம் ப₄ஜந்த:
ஸந்தோ ப₄வந்தி மம ஸந்ததிமூலநாத₂ா: ॥
(மணவாளமாமுநிகள் அருளிச்செய்தது - யதீந்த்ர
ப்ரவணப்ரபாவம்)

தந்தருளவேணும் தவத்தோர் தமப்பனாய்
வந்த முடும்பை மணவாளா! - சிந்தையினால்
நீ உரைத்த மாறன் மறையின் பொருளனைத்துமென்
வாயுரைத்து வாழும் வகை.

- மணவாளமாமுனிகள்

தந்தருளவேணும் தவத்தை சேர் தவப்பனாய்
வந்தமுடும்பை மணவாளா - சிந்தையினால்
நீ உரைத்தமாறன் நினைவின் பொருளனைத்துமென்
நாவுரைத்து வாழும் வகை.

(செ. கவர்மென்ம் ஓர. லே. ஓலை என் டி₃
-660, டி₃-763, டி₃-651)

ஆங்கவர்பால் பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை
தாங்கொடுத்தார் தம்மகனார் தம்கையில் - பாங்குடனே
நாலுர்பிள்ளைக்கவர்தாம் நல்ல மகனார்க்கவர்தாம்
மேலோர்க்கீந்தார் அவரே மிக்கு.

(உபதேசரத்தினமாலை)

வகுளாபிராமஸாகாவிரசிதஸந்மார்க்கா-

வ்ருத்தி விஸ்ராந்தி: ।

ஜக₃தீஹ தே₃வராஜோ ஜயதி

ஸ்ரீஸாநுகிங்கரஸ்ஸ-ஓரி: ॥

(ஆசார்யஹ்ருதய வ்யாக்யானம் தாளபத்ரம்)

ஸ்ரீஸைலநாத₂கு₃ருமாத்ருகு₃ருத்தமாப்₄யாம்

ஸ்ரீஸ-ஓக்திதே₃ஸிகவரேண ச யஸ்த்ரிதை₄வம் ।

வ்யக்தப்ஸட₂ாரிக்ருதிப₄ாஷ்யஸுஸம்ப்ரத₃ாயோ

விஸ்தாரமேதி ஸ ஹி வைஷ்ணவபுங்க₃வேஷா ॥

ஸ்ரீதேவராஜகுருதோ த்₃ரவிட₃ாக₃மாந்த-
ப₄ாஷ்யம் ஹ்யவாப்ய பு₄வி ய: ப்ரத₂யாஞ்சகார ।
தம் யாத₃வாத்₃ரிபதிமால்யஸமர்பணைக-
நிஷ்ட₂ம் ப₄ஜேய ஜநநீகு₃ரும் அஸ்மத₃ார்யம் ॥
(ப₄க₃வத்₃விஷயஸாம்ப்ரத₃ாய-யதீந்த்ரப்ரவணப்ரப₄ாவம்)
ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸாம்பு₃த₃மாதூராணாம்
ஸம்ஸாரகாந்தாரபத₂ம் கத₃ாநாம் ।
ஸந்தாபப₄ாஜாம் ஜநசாதகாநாம்
ஸமாஸ்ரயே வாக₃ம்ருதம் வமந்தம்॥
(ஆயங்கார் லிகிதகு₃ருபரம்பராமத்யே அதி₄கபத்₃யம்)

“ஸ்ரீமாத்ருகு₃ருவர்யாப்தஸ்வாசார்யஹ்ருத₃யார்த்த₂காய
நம:” - (ஸ்ரீவரவரமுநி அஷ்டோத்தரநாமாவளி)

(இவரைப்பற்றிய தனியன்களையும், மற்ற பாசுரங்களையும்
திருமாளிகை அநுஸந்தாந்தத்தில் கண்டுகொள்வது)

8. ஜநந்யாசார்யர் வாழித்திருநாமங்கள்

ஓங்குதுலாப் பூராடத்திலுதித்தசெல்வன் வாழியே
 ஒண்மதியென்னிராமாநுசன் ஒண்சரணத்தோன் வாழியே
 பாங்குடன் ஞானப்பிராணைப் பணியுமவன் வாழியே
 பஞ்சமத்தின் பொருள்தன்னைப் பணியுமவன் வாழியே
 தேங்குபுகழ் தேவராசன் திருவருள் எய்தவன் வாழியே
 தென்மறையின் மனப்பொருளைத்தெளிய வழியிட்டான்
 வாழியே

ஓங்குதிருக்கை திருதண்டம் தரித்தவள்ளல் வாழியே
 எங்கள் திருத்தாழ்வரைதாதன் திருவடிகள் வாழியே.

பெரியது

விஷ்ணு துலையில் பூராடம் வந்துதித்தோன் வாழியே
 விண்சேனைநாதன் அழகை வடிவம் கொண்டவன்
 வாழியே

எதுகிரிநாயகியார்தன் தேரானான் வாழியே
 எதுகிரிநாரணனுக்குத் தாயானான் வாழியே
 நால்வேதம் கற்றுரைத்த விரிபுகழோன் வாழியே
 நாலாயிரமறையோடு கற்றுவைப்போன் வாழியே
 நாலுர்வன்தேவராசன் அடிதொழுவோன் வாழியே
 நல்கோலவராஹனையே ஆராதிப்போன் வாழியே

ஆசார்யஇதயம் தான் பெற்றுரைத்தான் வாழியே
ஆஸுரி லக்ஷ்மணாரியன் தலைமகனார் வாழியே
மணவாளமாமுனிக்கு ஆசாரியனான் வாழியே
மணவாளமாமுனியில் சந்யசித்தான் வாழியே
திருப்பாவை மூன்றுரைகள் அருளிநான் வாழியே
திருமாலையெடுத்துரைத்த திருமாலவன் வாழியே
ஹீவசநபூஷணத்தின் பொருளுரைத்தான் வாழியே
ஹீஸாநுதாசமுனிவன் நம் ஆசாரியன் வாழியே.
(ஸாநுதாஸபௌத்ர ஆய்யாசார்யர்)